

ко търпятъ. И малкитѣ ученички не стоятъ безъ работа. Една бави своето братче или сестриче. Друга мете, мие паници или суче масури на майка си. Трети съ кобилицы на рамо отиватъ на чешма. Една дрехи прѣпира, друга платно ще бѣле, третя котлета съ вода ще носи. Много и твърдѣ тежки работи вършатъ селскитѣ ученици. Много отъ тѣхъ отиватъ по чужди къщи на работа. И чакъ късно есенъ постѣпатъ въ училището. Ето защо тия ученици всичко забравятъ лѣтъ. Нѣкой отъ тѣхъ не могатъ да прочетатъ или смѣтнатъ и най-лесното. Отъ пековетѣ лицата имъ изгарятъ, покриватъ се съ разни болки. Коситѣ имъ сѣ нестригани, ушитѣ нечисти. Мине ли харманъ, всички погледватъ къмъ училището.

Съвсѣмъ друга е работата на градскитѣ дѣца. Тукъ ще забѣлѣжете много играчи по улицитѣ. Нѣкои разнасятъ картички, плодове и разни прѣдмети за продажба. Други, съ едно малко съндѣче на грѣбъ, ваксатъ обуща. Трети продаватъ вѣстници. Съвсѣмъ малко дѣца живѣятъ по-добрѣ. Богатитѣ бащи отиватъ на разходка по голѣмитѣ градове: София, Варна, Русе и други. Тѣ водятъ и дѣцата си — ученици. Тѣзи дѣца виждатъ: желѣзници, трамваи, автомобили, голѣми фабрики, море, Дунавътъ и хиляди нѣща. Всичко това е училище за тѣхъ. Горкитѣ бѣднитѣ и прѣзъ цѣлия си животъ не могатъ да видятъ тия нѣща! Нѣкой родители учатъ дѣцата си и лѣтъ. Но наближи ли Света Богородица и градски и селски дѣца се радватъ. Драго имъ е, че наново ще се срѣцнатъ. И дълго врѣме разговорътъ имъ ще бѣде се за минали работи. Дойде ли пѣкъ 1 септемврий градскитѣ ученици започ-